

Patru rezervații biosferei bulgărești au fost aprobate de UNESCO

Автор(и): Растителна защита
Дата: 23.06.2017 Брой: 6/2017

*La cea de-a 29-a sesiune a Consiliului Internațional de Coordonare (CIC) a Programului „Omul și Biosfera”, desfășurată la Paris între 12 și 15 iunie, au fost aprobate patru rezervații biosferei bulgărești: „Balanța Centrală”, „Srebarna”, „Peretele Roșu” și „Uzunbudzhak”. Acestea îndeplinesc cerințele și principiile **Strategiei Seville*** și sunt teritorii cu floră și faună specifice, care constituie un exemplu de coexistență reușită a omului cu natura, a unui mediu conservat și a monumentelor istorice și culturale protejate.*

Timp de 40 de ani, 16 rezervații biosferei bulgărești fac parte din patrimoniul biologic european și mondial. Țara noastră se situează pe locul 3 în Europa după numărul de rezervații biosferei, după Spania și Rusia, și pe locul 6 în lume. Zonele strict protejate din Bulgaria asigură condiții pentru cercetare științifică, schimb de experiență, educație și monitorizare, dar în ultimii ani conceptul de rezervație biosferă și-a extins și dezvoltat în continuare

sensul în contextul situației de mediu actuale. Treptat, funcția inițială a rezervațiilor ca sistem închis destinat exclusiv conservării resurselor genetice și a ecosistemelor s-a orientat și spre utilizarea armonioasă a resurselor naturale. Această nouă dezvoltare a rezervațiilor biosferei este încorporată în conceptul Strategiei Seville, în baza căreia, la cea de-a 29-a sesiune a Consiliului Internațional de Coordonare (CIC) a Programului „Omul și Biosfera”, desfășurată la Paris între 12 și 15 iunie, au fost aprobate patru rezervații biosferei bulgărești: „Balanța Centrală”, „Srebarna”, „Peretele Roșu” și „Uzunbudzhak”. Nominalizarea celor patru rezervații biosferei a fost susținută de comunitățile locale și de instituțiile de stat responsabile.

Rezervații biosferei

Rezervațiile biosferei servesc drept exemplu al stării primare a ecosistemului, iar doar în mediul lor natural se poate face o evaluare calitativă a impactului speciei umane asupra naturii.

Statutul lor este declarat de Consiliul Internațional de Coordonare (CIC) al Programului „Omul și Biosfera” la cererea țării respective. Acestea rămân sub suveranitatea exclusivă a țării în care se află și, prin urmare, sunt supuse legislației naționale specifice.

Pentru a face parte din Rețeaua Mondială, rezervațiile trebuie să îndeplinească trei funcții principale: o funcție de conservare – păstrarea ecosistemelor și a diversității genetice; o funcție de dezvoltare – salvarea identității culturale și a darurilor naturale; și o funcție logistică – implementarea educației pentru conservare, a cercetării științifice și a monitorizării.

Zonarea rezervațiilor biosferei este interesantă și este împărțită în trei zone. Zona de bază include toate zonele strict protejate (rezervație) și asigură conservarea pe termen lung a peisajelor, ecosistemelor și apelor. Urmează zona tampon, care înconjoară zona de bază și are un grad mai scăzut de protecție. Aceasta acoperă de obicei o localitate specifică, dar și acolo activitățile antropice sunt puternic restricționate. Zona de tranziție este ultima și în aceasta se desfășoară activități agricole și forestiere; prezența umană este echilibrată și structurată pe baza protecției durabile a mediului.

***Strategia Seville –** În 1995, în Sevilla, Spania, a început o nouă eră pentru dezvoltarea rețelei de rezervații biosferei. În noul concept, zonele protejate capătă o nouă semnificație internațională, dedicată dezvoltării durabile în secolul al XXI-lea. Rezervațiile biosferei se bazează pe rolul lor inițial de locuri în care flora și fauna sunt protejate și se transformă în modele de diversitate biologică, cuprinzând relația armonioasă dintre om și natură.